

NMHH

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság
Médiatanács

Ügyiratszám: MC/37232-10/2017.
Tárgy: a Magyar RTL Televízió
Zrt. fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

238/2018. (III. 20.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2018. január 17-én kelt, MN/37232-4/2017. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztése a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz. A Bíróság egyszerűsített perben, a tárgyaláson kívüli elbírálás szabályai szerint jár el.

Indokolás

I. Előzmények

Az elsőfokú hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásában 2017. július 24-én, augusztus 2-án és szeptember 7-én összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39.§ (5)** bekezdésében foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltatót az **Mttv. 39.§ (5)** bekezdésének megsértése miatt **1.100.000,- Ft** összegű bírság megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban a fentiekén túlmenően megállapította, hogy a Médiaszolgáltató RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásában 2017. július 19-én, 24-én és augusztus 2-án összesen öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39.§ (6)** bekezdésének második mondatában foglalt azon rendelkezést, mely szerint a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltatót az **Mttv. 39.§ (6)** bekezdés második mondatának megsértése miatt **1.875.000,- Ft** összegű bírság megfizetésére kötelezte.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

II.

A fellebbezés indokolása és a fellebbezési kérelem ismertetése

1. A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (5), illetve (6) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok a műsorszámok teljes időtartama alatt olvashatóak voltak a képernyőn, továbbá azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak, valamint a nézők figyelemfelhívása is megtörtént.
2. Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak tekintetében a Médiaszolgáltató kifejtette, hogy a jogszabály megfogalmazásából kiderül, hogy a törvényalkotó a műsorszám egységét előbbre helyezi a folyamatos feliratozásnál. Vagyis abban az esetben, ha a felirat hiánya nem sérti a műsorszám egységét, úgy álláspontja szerint ez nem róható fel neki. A határozat mellékletében felsorolt esetekben az adott műsorszám nettó idejének csupán elenyésző részében hiányozhatott a felirat, és ez véleménye szerint a műsorszám egységét nem sértette. Álláspontja szerint amennyiben egy közel 1 órás műsorszámban alig 1 percig hiányzik a felirat, úgy az – álláspontja szerint - sem az összeállítás, sem a mondanivaló megértését hátrányosan nem befolyásolja. Nézete szerint a felirat hiánya csak és kizárólag abban az esetben eredményezheti fenti jogszabályhely megsértését, ha az a műsorszám egységének sérelmét jelenti, vagyis a felirat hiánya objektíve teszi lehetetlenné a történet nyomon követését, az ábrázolt szituáció megértését. Különös tekintettel állítható mindez az informatív és hírműsorszámok esetében, ahol a feliratok, headline-ok, eleve tartalmazzák a riport lényegi információit, aminek olvasásával párhuzamosan a néző, így a siket néző is, figyeli a képernyőn történő eseményeket. Tehát például a képernyőn látható feliratok, számok,

Véleménye szerint, mivel a képi megjelenítés nem választható el a szöveggörnyezettől, a szinonimák használata a televíziózás során szélesebb körben engedhető meg. Álláspontja szerint minden kifogásolt esetben - a törvény által biztosított keretek között - pontosan igyekezett visszaadni, ami elhangzott.

7. A Médiaszolgáltató megjegyezte továbbá, hogy a határozat indokolása mindösszesen annyit rögzít, hogy az elsőfokú hatóság *„minden esetben egyenként vizsgálta meg a jogsértéseket és ennek eredményeként állapította meg, hogy a tapasztalt aszinkronitások és pontatlanságok értelemzavaróak voltak, illetve a megértést akadályozhatták, ezért azok nem minősülnek az Mttv.39. § (6) bekezdésében említett rövidített összefoglalónak”*. Álláspontja szerint azonban mindvégig arra törekedett, hogy - lehetőség szerint, figyelembe véve az élő adás korlátait - pontosan visszaadja azt, ami elhangzott. Ennek cáfolatát a határozat melléklete sem tartalmazza. Ebben a körben arra hivatkozott, hogy a „hiányosság” pusztá idejének megjelölése, véleménye szerint nem elégséges.
8. Fellebbezésében a Médiaszolgáltató kifejtette, hogy a jogsértéssel érintett esetekben a jelenetek információgazdagsága igen magas volt. Ilyenkor a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre jusson. A felirat megjelenítése ekkor álláspontja szerint sok esetben hiba (pl. headline-oknál, amelyek eleve tartalmazzák a hír lényegi információit), sok esetben pedig elhanyagolható. Az itt részletezetteken túl a SINOSZ-szal való több éves együttműködése során is az a gyakorlat alakult ki, hogy a szó szerinti leírás hiba olyankor, amikor bonyolultsága, összetettsége, hosszúsága okán a fogyatékkal élők számára nem lenne befogadható. A cél nem a szó szerinti másolás, hanem a követhetőség. Tehát ha valami rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba anélkül, hogy a jelentés, az üzenet csorbulna, akkor akár teljesen át is lehet/kell írni, a lényeg az értelmes, jól követhető feliratozás. Ezt a jogértelmezést emelte a norma szövegévé az Mttv. 2015-től hatályos módosítása.
9. A médiaszolgáltató álláspontja szerint a határozat - azon túl, hogy rögzíti a felirat nem egyezőségét vagy hiányát - konkrétumot nem tartalmaz, így a Médiaszolgáltatónak nem áll módjában a kifogásokra a fentieknél részletesebben reagálni. Az általánosság szintjén mozgó elemzés, véleménye szerint jogsértés megállapítására nem alkalmas. Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint az esetleges apróbb csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 744 órai médiaszolgáltatáson belül mindösszesen néhány percet kifogásolt az elsőfokú hatóság.
10. Véleménye szerint a jogszabály eredeti céljának megfelelően járt el, amikor a követhetőség érdekében olykor szükségszerűen rövidített az elhangzottakon. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú hatóság által értékelt részekben semmilyen lényeges szám- vagy mértékbeli eltérés nem szerepelt, minden lényegi információ pontosan és megfelelően került feliratozásra.
11. Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató elsősorban az elsőfokú határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem

követett el, másodsorban pedig – a jogsértés csekély súlyára tekintettel - a határozat megváltoztatását és a bírságszankció alkalmazásának törlését kérte.

III.

Jelen másodfokú határozat indokolásának II. pontjában ismertetett fellebbezési indokok tekintetében az alábbiakat állapította meg a másodfokú hatóság

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

1. A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen jelölte meg a hiányosságok, pontatlanságok kezdetét, végét valamint időtartamát, és a jogszerűen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le. A másodfokú hatóság álláspontja szerint a rendelkezésre álló és az elsőfokú hatósági eljárás során feltárt adatok egyértelműen bizonyítják, hogy a Médiaszolgáltató a kifogásolt műsorszámok tekintetében megsértette az Mttv.-nek a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó hivatkozott rendelkezéseit.
2. Az Mttv. 39. § (5) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„A feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot - a műsorszám egységét nem sértve -, valamint műsorszámok egymással dramaturgiailag összekapcsolódó sorozatát a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.”

A másodfokú hatóság nem tartja elfogadhatónak a Médiaszolgáltató – jelen másodfokú határozat indokolásának II/2. pontjában ismertetett - azon érvelését, mely szerint a hiány időtartamának zavaró voltát annak figyelembevételével kellene megítélni, hogy a műsorszám – amelyben a hiány előfordult – milyen hosszúságú. A fenti idézett törvényi rendelkezés egyértelműen rögzíti, hogy a feliratozással megkezdett műsorszámot a médiaszolgáltató a műsorszám egészének időtartama alatt köteles feliratozni.

A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy az egyes felirathianyok mértéke (23 másodperc, 23 másodperc, 13 másodperc, valamint 1 perc 20 másodperc) vitathatatlannal befolyásolhatta az adott műsorszegmens érthetőségét.

Megjegyzi a másodfokú hatóság, hogy a 2017. július 24-én közreadott „Híradó” című műsorszámokban észlelt 23 másodperc hosszúságú hiány mindkét esetben egy-egy teljes hír feliratozásának elmaradását jelentette, így a fellebbezésben foglalt érvelés egyértelműen téves. A 2017. szeptember 7-én sugárzott Reggeli c. műsorszám, valamint a 2017. augusztus 2-án sugárzott Híradó c. műsorszámok esetében is

vitathatatlanul hiányzott hosszú másodperceken keresztül a feliratozás, azaz az Mttv. 39. § (5) bekezdésének megsértése megvalósult.

E körben hivatkozik a másodfokú hatóság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.K.34.449/2015/3. számú ítéletének alábbi indokolására:

„A Bíróság nem fogadta el a felperes hivatkozásait, olvasatában a jogszabályhelyben a „teljes időtartam” azt jelenti, hogy a feliratozást a műsorszám alatt végig, azaz folyamatosan kell teljesíteni, melyre figyelemmel a felirat hiánya egyértelműen jogsértést valósít meg. Erre tekintettel nem foghat helyt a felperesnek a képi információgazdagságra és a beszélt nyelv felgyorsulására alapozó okfejtése, azokra hivatkozással az Mttv. szerinti objektív felelőssége alapján nem mentesülhet a jogkövetkezmény alól akkor sem, ha esetleg technikai okok vagy emberi mulasztás vezetett.”

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K. 34.034/2016/6. számú ítélete a műsorszám hosszúságához képest tapasztalt felirathiány tekintetében az alábbiakat állapította meg:

„...a jogszabály úgy rendelkezik, hogy ha egy műsorszámot feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kell sugározni, akkor ezt a segédletet kötelesek annak teljes időtartama alatt biztosítani. Nem a műsorszám hosszúságához kell arányosítani százalékosan a hiány mértékét, mert pár másodperces, 10, 20, 30, 40 másodperc hiány bár nem tűnik soknak egy félórás műsorszámhoz viszonyítva, de például egy híradóban egy teljes hír megértését teheti lehetetlenné.”

A 2017. 07. 24-én sugárzott Híradók esetében egy-egy egész hír (23 mp) feliratozása hiányzott. Hasonló tényállás mellett a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32.010/2016/4. számú ítéletében az alábbiakat állapította meg:

„A Bíróság e körben rögzíti, hogy nem az időintervallum a lényeg, hogy hány percig esetleg csak hány másodpercig nem látható a felirat, hiszen az alperes helyesen hivatkozott a határozatában, hogy a Híradó című műsorszámában csak 28 másodperces volt az az időtartam, amíg a felirat nem volt látható, azonban ez az időtartam pont egy teljes hírt fedett le, így a közel egyórás Híradó időtartamához viszonyítva bár ez elenyészőnek tűnik, mégis zavaróhatású a hallássérült néző számára, mert a Híradóból egy egész hírt nem érthettek meg teljes mértékben.”

3. Az Mttv. 39. § (6) bekezdésének második mondata az alábbiakat rögzíti:

„A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia, az a műsorszámokban elhangzottak rövidített összefoglalóját abban az esetben tartalmazhatja, amennyiben a felirat - terjedelmére tekintettel - az elhangzottak követését nem tenné lehetővé.”

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a határozat mellékletében megjelölt 5 esetben egyértelműen megvalósult a fent hivatkozott jogszabályhely megsértése.

Az elsőfokú határozat indokolása rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az Mttv. 39. § (6) bekezdésének második mondata körében megállapított jogsértések vizsgálata során fokozott figyelemmel volt az Mttv. 39. § (7) bekezdésében foglaltakra, azaz figyelembe vette azt a jogszabályi rendelkezést, mely szerint a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetén a feliratozásnak ésszerűen elvárható módon kell pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak lennie.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint még az előbb ismertetett jogszabályi rendelkezés figyelembe vételével sem tekinthetők megfelelő módon feliratozottak a kifogásolt műsorszámok. Az elsőfokú határozat melléklete egyértelműen rögzíti, hogy a pontatlanságok miként valósultak meg, így pl. a Gyertek át c. műsorszám esetében a bevezetőtől eltekintve átlagosan **45 perces volt a felirat csúszása** az egész műsorszám alatt, a 2017. 07. 19-én sugárzott Reggeli c. műsorszám esetében több mint 5 perces beszélgetésből **egyetlen mondat került feliratozásra**, a 2017. 07. 24-én sugárzott Híradó esetében **több hiba halmozottan fordult elő** a szegmensben, a 2017. 08. 02-ai Híradó és Fókusz c. műsorszámok esetén pedig – egyes műsorszegmensekben - **más szöveg volt kiírva, mint ami elhangzott**.

A másodfokú hatóság mindezekre tekintettel - hasonlóan az elsőfokú hatósághoz - megállapította, hogy tárgyi műsorszámok esetében leírt aszinkronitások és pontatlanságok a műsorszámok megértését az Mttv. 39. § (7) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve is akadályozhatták.

E körben utal a másodfokú hatóság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13. K.30.905/2016/3. számú ítéletére, mely az alábbiakat rögzíti:

„Az Mttv. 39. § (6) második mondatában foglalt pontossági és szinkronitási kötelezettség egyértelműen azt jelenti, hogy a feliratozott műsorszámok esetében az elhangzottakat rögzítő feliratnak szöveghűen és az elhangzottakkal egyidejűleg kell megjelennie a képernyőn, mivel így lehet figyelemmel kísélni és megérteni a cselekményt, illetve ez esetben teljesül maradéktalanul a feliratozás kötelezettségét előíró törvényi rendelkezés. A törvényalkotó az elhangzottak rövidített összefoglalóját annyiban engedi, amennyiben a felirat az elhangzottak követését nem tenné lehetővé. A rövidített összefoglaló azonban nem jelentheti a feliratozás olyan módon történő átszerkesztését, amelyben a műsorszolgáltató teljesen szabadon megváltoztatva, más szavakkal és kifejezésekkel próbálja visszaadni az elhangzottakat.”

4. Jelen másodfokú határozat indokolásának II/4. pontjában ismertetett fellebbezési érvelés kapcsán megállapította a másodfokú hatóság, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok tekintetében egyenként vizsgálta meg a jogsértéseket, és ennek eredményeként állapította meg, hogy a tapasztalt aszinkronitások és pontatlanságok a megértést akadályozhatták. Egyetért e körben is a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság döntésével, azaz a kifogásolt esetekben a feliratozások **még az Mttv. 39. § (7) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve sem voltak megfelelőek, azaz ésszerűen elvárható módon pontosak és a képernyő történéseivel szinkronban állóak.**

A Médiaszolgáltató semmivel nem támasztotta alá azon álláspontját, mely szerint ésszerűen elvárható módon megvalósult a pontos és a képernyő történéseivel szinkronban lévő feliratozás.

5. Jelen másodfokú határozat indokolásának II/5. pontjában ismertetett fellebbezési érveléssel ellentétben a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat mellékletének megállapításaiból egyértelműen kitűnik, hogy a feliratok nem az elhangzottak rövidített összefoglalóját tartalmazták, hanem az érintett műsorszámok közreadása során egy olyan feliratozási anomália (jellemzően egyébként vélhetően technikai hiba) jelentkezett, amely révén a jogsértés megvalósult, hiszen nem teljesülhetett az a jogalkotói cél, hogy a hallássérült nézők az esélyegyenlőség jegyében ugyanúgy élvezhessék az adott műsorszámot, mint a halló társaik.
6. A másodfokú hatóság megállapította, hogy jelen másodfokú határozat indokolásának II/6. pontjában megfogalmazottakkal szemben a feliratozás oly módon történő átszerkesztése, amely során a Médiaszolgáltató más szavakkal, kifejezésekkel igyekszik visszaadni az elhangzottak értelmét, nem jogszerű. Egyetért a másodfokú hatóság az elsőfokú határozat azon megállapításával, mely szerint a szövegértelmezés szubjektív természetű, azaz annak megítélése, hogy a Médiaszolgáltató az elhangzott szöveghez képest más szavak feliratozásával teljes mértékben visszaadja-e egy adott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A Médiaszolgáltató törvényi kötelezettsége arra kell törekedni - figyelembe véve egyebek mellett az élő adás korlátait –, hogy pontosan adja vissza az elhangzottakat.
7. Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozat mellékletében egyértelműen és pontosan megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét és időtartamát, valamint a pontatlanságok kezdetét, végét, és tételesen mindegyik kifogásolt műsorszámnál megjelölte azt is, hogy miként valósult meg a jogsértés. Mindezek figyelembe vételével a másodfokú hatóság megállapította, hogy elsőfokú hatóság a döntését megfelelően megindokolta és kellő mértékben alátámasztotta. Erre tekintettel nem ért egyet a másodfokú hatóság a fellebbezés jelen határozat indokolásának II/7. pontjában ismertetett megállapításaival.
8. Jelen határozat indokolásának II/8. pontjában ismertetett fellebbezési érvelés tekintetében a másodfokú hatóság hangsúlyozza, hogy nem fogadható el a Médiaszolgáltató azon álláspontja, mely szerint a felirat megjelenítése bizonyos esetekben azért hiba és sok esetben elhanyagolható, mert az elhangzottakat a képaláírások, headline-ok pótolják. A másodfokú hatóság álláspontja ezzel szemben az, hogy az Mttv. egyértelműen rögzíti a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámok tekintetében a Médiaszolgáltatót terhelő kötelezettségeket. A Médiaszolgáltató feladata a szöveghű feliratozás, és nem az általa feleslegesnek ítélt információ kiszűrése, ugyanis csak így biztosítható a siketek és nagyothallók számára az esélyegyenlőség.
9. Jelen határozat indokolásának II/9. pontjában ismertetett fellebbezési érvelés tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató iratellenesen állította azt fellebbezésében, hogy az elsőfokú határozat konkrétumot nem tartalmaz a jogsértések tekintetében, és csak az általánosság szintjén mozog. A másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat elválaszthatatlan részét képező melléklet minden egyes megállapított jogsértés tekintetében tételesen rögzíti a jogsértés mibenlétét, pontos idejét, stb. A Médiaszolgáltató ezért az indokolási kötelezettség megsértésére alappal nem hivatkozhat. Egyebekben a másodfokú hatóság utal jelen határozat III/7. pontjában leírtakra.

A Médiaszolgáltató azon megállapításával kapcsolatban, mely szerint 744 órából mindösszesen néhány percet kifogásolt az elsőfokú hatóság, a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltatónak az Mttv. 3. § -ban megfogalmazott objektív felelősségére tekintettel ezen érvelése nem releváns, hiszen a Médiaszolgáltató műsora egészének kell megfelelnie az Mttv. előírásainak.

10. A jelen határozat indokolásának II/10. pontjában foglaltakkal kapcsolatban ismételten hangsúlyozza a másodfokú hatóság a rövidítés kérdéskörében, hogy a kifogásolt esetekben nem „szükségszerű rövidítések” történtek, hanem a megértést akadályozó pontatlanságok és aszinkronitás. A másodfokú hatóság nem osztja a Médiaszolgáltató azon álláspontját, mely szerint „minden lényegi információ pontosan és megfelelően került feliratozásra”. Ezzel szemben a másodfokú hatóság egyrészt azt állapította meg, hogy a kifogásolt pontatlanságok, csúszások és felirathianyok olyan fokúak voltak, hogy egyértelműen akadályozhatták a műsorszámok követhetőségét és érthetőségét, másrészt pedig ismételten hangsúlyozza a másodfokú hatóság, hogy a Médiaszolgáltatónak **szöveghűen** kellett volna ellátnia az adott műsorszámokat felirattal, hiszen nincs felhatalmazása a Médiaszolgáltatónak arra, hogy saját szubjektív szempontjai alapján megsűrje az elhangzottakat.
11. A Médiaszolgáltató elsődleges fellebbezési kérelme tekintetében a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat elválaszthatatlan részét képező mellékletben megjelölt jogsértések kétséget kizáró módon megértési és követhetőségi nehézséget okozhattak, értelemzavaróak voltak, a kép és hang szinkronitáshoz kötődő információ elvesztésével jártak, így a rászoruló személyek akadálymentesítése nem valósult meg, az e körben elérni kívánt jogalkotói cél a kifogásolt műsorszámok tekintetében nem valósult meg.

A Ket. 1. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembe vételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.

A Médiaszolgáltató fellebbezési kérelme másodlagosan arra irányult, hogy a jogsértések tényének megállapítás esetén a másodfokú hatóság az elsőfokú határozat megváltoztatásával törölje a kiszabott bírság jogkövetkezményt, különös tekintettel arra, hogy álláspontja szerint „a kifogásolt cselekmények rendkívül csekély súlyúak”.

A másodfokú hatóság az alkalmazott jogkövetkezmény tekintetében az alábbiakat állapította meg:

Az elsőfokú hatóság a jogsértések miatt alkalmazandó jogkövetkezmények fajtájának és mértékének a meghatározása során jogszerű értékelést végzett akkor, amikor számba vette, hogy a hivatkozott rendelkezés megsértése miatt hány esetben indult már hatósági eljárás a Médiaszolgáltatóval szemben, továbbá amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait is.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – jogszerű következtetéseket vont le és döntését megfelelően indokolta.

A Fellebbezésben előadottakkal ellentétben az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak az eljáró hatóság, tekintettel arra, hogy az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésnek megsértése miatt az elsőfokú határozat meghozataláig az elsőfokú hatóság tizennyolc határozatban marasztalta el a Médiaszolgáltatót, amely a többszöri felhívás, illetve tizennégy esetben alkalmazott bírságszankció ellenére a vizsgált hónapokban négy alkalommal megsértette a hivatkozott rendelkezést. Az **Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak** megsértése miatt az elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően az elsőfokú hatóság harminc határozatban marasztalta el a Médiaszolgáltatót, amely a többszöri felhívás, illetve huszonöt esetben alkalmazott bírságszankció ellenére a vizsgált hónapokban öt alkalommal ismételtelen megsértette a hivatkozott rendelkezést.

Helytálló az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy határozatban megjelölt jogsértések tekintetében fennálló ismételtségre tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

IV. Egyebek

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény **29. § (1)** bekezdésében és a **39. § (1)** bekezdésében foglalt rendelkezésein, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény **608. § (1)** bekezdésében foglalt rendelkezésén, valamint az E-ügyintézési tv. **9. § (1)** bekezdésén alapul.

A másodfokú hatóság jelen hatósági döntését az **Mttv. 162. § (2)** bekezdése alapján internetes honlapján - a személyes adatok és az eljárásban zártan kezelt adatok védelmének figyelembevételével - közzéteszi.

Budapest, 2018. március 20.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

Dr. Koltay András
hitelesítő tag

Kapják:

- **Személyes adat**